# DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)
19. februar 2004 *

I sag C-369/03 P,

**Forum des migrants de l'Union européenne** ved avocat N. Crama,

appellant,

angående appel af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 9. april 2003 i sag T-217/01, Forum des migrants mod Kommissionen (Sml. II, s. 1563), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen:

**Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,**

sagsøgt i første instans,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta og K. Schiemann,

generaladvokat: J. Kokott
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

## Kendelse

1 Ved elektronisk post indgået til Domstolen den 9. juli 2003 fremsendte Forum des migrants de l'Union européenne kopi af det appelskrift, hvorved sammenslutningen i henhold til artikel 56 i EF-statutten for Domstolen havde til hensigt at iværksætte appel til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. april 2003 i sag T-217/02, Forum des migrants mod Kommissionen (Sml. II, s. 1563, herefter »den appellerede dom«). Det underskrevne originaleksemplar af appelskriftet blev indleveret til Domstolens Justitskontor den 21. juli 2003.

2 Ved den appellerede dom har Retten frifundet Kommissionen i det af appellanten anlagte annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning af 11. juli 2001 om at bringe den finansielle støtte, som Kommissionen havde tildelt sammenslutningen i henhold til artikel A0-3040 i Fællesskabets budget, til ophør.

3 I appelskriftet anføres, at den appellerede dom blev forkyndt for appellantens advokat den 12. april 2003.

4 Det fremgår af de sagsakter, som Rettens Justitskontor fremsendte til Domstolens Justitskontor, at appellanten ikke havde valgt adresse i Luxembourg. Ifølge det modtagelsesbevis, som findes i sagsakterne, blev den appellerede dom forkyndt for appellantens advokat ved rekommanderet brev indleveret til postvæsenet i Luxembourg den 10. april 2003. Nævnte modtagelsesbevis angiver ikke datoen for modtagelsen af brevet.

5 Ved skrivelse af 28. juli 2003 påpegede Domstolens Justitskontor over for appellanten, at appellen var iværksat efter fristens udløb, og opfordrede denne til at oplyse, om sammenslutningen kunne godtgøre, at der forelå uforudseelige omstændigheder eller force majeure, som kunne forhindre det retstab, som fulgte af en overskridelse af fristerne.

6 Ved skrivelse af 11. august 2003 svarede appellantens advokat, at betimeligheden i at iværksætte en appel væsentligt afhang af, hvad Kommissionen agtede at foretage sig i anledning af den appellerede doms præmis 39, hvori Retten fastslog, at den beslutning, der var genstand for tvisten, kun vedrørte år 2000. Kommissionen havde som svar på en skrivelse allerede af 14. april 2003, hvori Kommissionen blev opfordret til at meddele, hvad den havde i sinde at gøre vedrørende tildelingen af en finansiel støtte i årene 2001 og 2002, svaret ved skrivelse af 19. juni 2003, at en tilbagevirkende finansiering var umulig. Denne skrivelse var afgørende for beslutningen om at indgive en appel. Eftersom

appellantens ledende medarbejdere er spredt rent geografisk, kunne udarbejdelsen af en fuldmagt til advokaten ikke ske hurtigere.

7 Artikel 119 i Domstolens procesreglement lyder således: »Er det åbenbart, at appellen helt eller delvis skal afvises eller forkastes, kan Domstolen når som helst på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten ved begrundet kendelse beslutte helt eller delvis at afvise eller forkaste appellen.«

8 I henhold til artikel 56 i EF-statutten for Domstolen kan der iværksættes appel senest to måneder efter forkyndelsen af den anfægtede afgørelse.

9 I henhold til artikel 81, stk. 2, i Domstolens procesreglement forlænges procesfristerne under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage.

10 Da appellanten ikke havde valgt adresse i Luxembourg med henblik på sagen ved Retten, skal forskriftsmæssig forkyndelse af den appellerede dom i henhold til artikel 44, stk. 2, i Rettens procesreglement anses for at være sket ved indleveringen af det rekommanderede brev til postvæsenet i Luxembourg, dvs. den 10. april 2003.

11 Det følger heraf, at fristen for at iværksætte appel til prøvelse af den appellerede dom udløb to måneder og ti dage efter denne dato, dvs. fredag den 20. juni 2003.

12 Imidlertid skete fremsendelse med elektronisk post til Domstolens Justitskontor af en kopi af appelskriftet den 9. juli 2003, dvs. efter denne dato.

13 Ydermere bestemmer artikel 37, stk. 6, i Domstolens procesreglement, at ved afgørelsen af, om procesfristerne er overholdt, gælder den dato, hvor en genpart af det underskrevne originaleksemplar af et processkrift når frem til Justitskontoret ved ethvert teknisk kommunikationsmiddel, som Domstolen råder over, kun, såfremt det underskrevne originaleksemplar af processkriftet og de krævede bilag og genparter indleveres til Justitskontoret senest ti dage senere.

14 I det foreliggende tilfælde indgik det underskrevne originaleksemplar af appelskriftet først til Domstolens Justitskontor den 21. juli 2003, dvs. mere end ti dage efter den elektroniske post. Selv hvis det antages, at den elektroniske post var indgået til Domstolen inden for den krævede frist, er denne omstændighed irrelevant, eftersom det er datoen for indleveringen af originaleksemplaret, dvs. den 21. juli 2003, der skal anses for at være datoen for indleveringen af appelskriftet.

15 Appelskriftet blev således indleveret efter fristens udløb.

16 Ifølge fast retspraksis kan fællesskabsbestemmelserne vedrørende procesfrister kun fraviges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, jf. artikel 45, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen, da kun en streng overholdelse af de nævnte bestemmelser er i overensstemmelse med hensynet til retssikkerheden og nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen (jf. f.eks. kendelse af 7.5.1998, sag C-239/97, Irland mod Kommissionen, Sml. I, s. 2655, præmis 7).

17 Det forhold, som appellanten i det foreliggende tilfælde har påberåbt sig, hvorefter betimeligheden for sammenslutningen i at iværksætte en appel afhang af, hvad Kommissionen agtede at foretage sig i de efterfølgende år i anledning af, at det i den appellerede doms præmis 39 blev fastslået, at den beslutning, der var genstand for tvisten, kun vedrørte år 2000, kan ikke udgøre uforudseelige omstændigheder eller force majeure.

18 Det kan nemlig ikke antages, at den omstændighed, at en part er af den opfattelse, at parten ikke råder over alle nødvendige oplysninger med henblik på at vurdere hensigtsmæssigheden af en appel, i sig selv kan begrunde en for sen indgivelse af et appelskrift, da søgsmålsfristerne i modsat fald ville blive berøvet deres effektive virkning.

19 Uanset hvilke oplysninger appellanten ønskede at råde over med hensyn til tildelingen af finansiel støtte i andre år end det i den appellerede dom omhandlede, kunne denne omstændighed følgelig ikke begrunde en tilsidesættelse af søgsmålsfristernes præceptive karakter eller af den omhu og forsigtighed, der kræves på området.

20 Det følger af det ovenstående, at appellen bør afvises.

## Sagens omkostninger

21 I medfør af artikel 69 i Domstolens procesreglement bærer appellanten sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Appellen forkastes.**

2) **Forum des migrants de l'Union européenne bærer sine egne omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 19. februar 2004.

R. Grass

Justitssekretær

P. Jann

Formand for Første Afdeling